

Indholdsfortegnelse

1. Detentionslokalerne	2
2. Rapportgennemgang.....	4
2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen	8
2.2. Lægeundersøgelse	10
2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge	15
2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald	18
2.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen	19
2.3. Oplysninger fra kriminalregistret	20
2.4. Fremstilling og visitation mv.....	21
2.4.1. Fremstilling.....	21
2.4.2. Visitation	22
2.5. Tilsyn	31
2.6. Løsladelsestidspunktet.....	41
2.7. Vejledning om klageadgang mv.....	42
3. Opfølgning	43
4. Underretning	43

Den 11. december 2002 foretog jeg og to af embedets øvrige medarbejdere inspektion af detentionen i Helsingør. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren i Helsingør og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med de eventuelle bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Jeg har ikke modtaget sådanne bemærkninger.

1. Detentionslokalerne

Detentionslokalerne er beliggende i kælderplan på politistationen som er bygget i 1992. Der er i alt otte detentionslokaler på hver ca. 10 m². Indgang til lokalerne sker fra politistationens gård. Mellem gården og det rum hvor visitationen finder sted, er et lokale (en garage) hvor bilen med den tilbageholdte kan køres ind. Garageporten ud til gården lukker automatisk. Fra garagen som næsten er kvadratisk, og som derfor giver meget god plads ved udstigning, fører en skydedør ind til visitationslokalet.

I visitationslokalet findes en skranke hvor den vagthavende polititjenestemand tager imod den tilbageholdte. I et lille rum bag ved skranken er der otte aflåselige metalskabe på væggen til opbevaring af de tilbageholdtes effekter mv. I skranken er der bl.a. en vejledning til tilbageholdte (oversat til mange sprog) og en vejledning om alkoholafvænnning og – behandling mv. (den nyeste udgave af Rigspolitichefens vejledning ”Hvor går du hen når du går ud?”). Nøglerne til skabene med de tilbageholdtes effekter opbevares på vagthavendes kontor på politistationens stueetage.

I forbindelse med visitationslokalet er der et bad og toilet. På tidspunktet for inspektionen var badets brusehoved og -slange afmonteret.

Jeg beder politimesteren om at oplyse om anvendelsen af badet.

Detentionslokalerne er beliggende på række på den ene side af en lang gang bag ved visitationslokalet. For enden af gangen er der et skab med rene tæpper. Madrasserne opbevares opretstående i garagen. Det blev under inspektionen oplyst at madrasserne bliver fugtige hvis de opbevares på gulvet i detentionslokalerne (kondensvand på grund af gulvvarmen).

Detentionslokalerne har lyse, næsten hvide vægge og gråmalet gulv. Der er endvidere i hvert af lokalerne en rist i gulvet. I loftet er der indbygget et kamera. Alle glassene var rene og uden ridser. Der er endvidere en mikrofon og en højttaler. På væggen er der en kaldeknop. Instrumenterne i detentionslokale 6 og 8 blev afprøvet og virkede under inspektionen.

Belysningen består af indbyggede lamper i loftet. Under inspektionen blev det oplyst at detentionslokalerne ud over gulvvarmen forsynes med varme via ventilationsanlægget.

Der er i hvert af detentionslokalerne et vindue ud til politistationens gård forsynet med matteret plexiglas. Da de ikke kan lukkes op, er vinduerne uden hængsler. Vinduerne er monteret plant med væggen og er indrammet af et gerigt som slutter tæt til væggen og er afrundet foroven. Det er ikke muligt at kigge ind gennem vinduerne til detentionslokalerne.

I dørene er der et kighul med plexiglas således at det er muligt at kigge ind til den tilbageholdte uden at åbne døren. Glasset i døren ind til detentionslokale nr. 1 var ridset, hvilket jeg gjorde opmærksom på under inspektionen. Detentionslokalerne var malet kort tid før tidspunktet for inspektionen.

Det forhold at der er ridsemærker på kighullets glas i et enkelt af de otte detentionslokaler, giver mig ikke anledning til bemærkninger.

Idet jeg går ud fra at politimesteren på baggrund af min tilkendegivelse under inspektionen har foranlediget eller vil foranledige at glasset i døren ind til detentionslokale nr. 1 bliver udskiftet, foretager jeg mig ikke mere vedrørende de fysiske forhold.

De fysiske forhold i detentionen i Helsingør er efter min opfattelse gode. Der var endvidere rent og pænt overalt i detentionen.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 15 detentionsanbringelser forud for varslingen den 4. november 2002 af inspektionen. Jeg modtog herefter ved inspektionens afslutning (kopi af) detentionsrapporter og tilhørende lægeerklæringer (i et enkelt tilfælde i form af en skadejournal) og i enkelte tilfælde yderligere bilag (en visitationsrapport og en ambulancerapport) vedrørende – viste det sig – 16 detentionsanbringelser i perioden fra den 2. november til den 18. november 2002.

Som det fremgår, vedrører de fleste af sagerne perioden efter varslingen af inspektionen. Disse forhold tilskrev jeg den (sparsomme) tid som der under inspektionen var til rådighed for indsamling og kopiering af det udbedte materiale, og jeg besluttede derfor (ved inspektionens afslutning) at se bort herfra. Den nærmere gennemgang af sagerne viste endvidere at jeg modtog en sag mere end jeg havde bedt om. Også dette har jeg besluttet at se bort fra. Samtlige de modtagne sager indgår derfor i min gennemgang nedenfor.

Det fremgår af § 22, stk. 1, i detentionskundgørelsen (som omtales nedenfor) at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes.

I et enkelt tilfælde er rubrikken om hvorledes der blev forholdt med den tilbageholdte (overgivet til andre, indbragt til hospitalet, forsorgshjem eller lignende eller indsat i politiets detentioner) ikke udfyldt.

Det fremgår imidlertid på anden måde af detentionsrapporten at også denne tilbageholdte er blevet indsat i detentionen.

At dette ikke fremgår af den dertil hørende rubrik i detentionsrapporten, er beklageligt.

Der har på 3 af de 10 forskellige dage (datoer) som de 16 detentionsanbringelser vedrører (dækkende 9 tilfælde af detentionsanbringelse) været tale om mere end en detentionsanbringelse i løbet af den samme dag. Således har der den 2., 9. og 10. november 2002 været anbragt henholdsvis to, tre og fire personer i detentionen. Af disse ni personer har de syv (i en del af tiden) været detentionsanbragt samtidig. Dette gælder således fuldt ud anbringelserne den 2. og 9. november 2002 (anbringelserne den 10. november 2002 fandt sted om natten lige over midnat (i 2 tilfælde) og om eftermiddagen/aftenen (de 2 resterende tilfælde)). Anbringelserne der er nævnt under gennemgangen nedenfor, er angivet med datoen for anholdelsen/tilbageholdelsen og eventuelt – i det omfang der er forvekslingsmuligheder – med tidspunktet for anholdelsen /tilbageholdelsen (jeg har for nemheds skyld i alle tilfælde angivet forholdet som en anholdelse).

I de fleste tilfælde er det i detentionsrapporten angivet hvilket af de otte lokaler der har været anvendt.

I alle tilfælde er Rigspolicehøvedens blanket P152 anvendt (bilag 1 til den nye kundgørelse). Denne blanket forudsætter afgivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Blanketten indeholder bl.a. felter til angivelse af generalia for den anholdte. Desuden er der felter til angivelse af dato og klokkeslæt for henholdsvis anholdelsen, indbringelsen til politistationen, fremstillingen for vagthavende, vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver, visitationen, anbringelsen i detentionen, såvel foreløbig som endelig anbringelse, lægetilkald, lægetilsyn, løsladelsen og udlevering af eventuelle tilbageholdte effekter.

Blanketten indeholder endvidere rubrikker til afkrydsning af om vedkommende er indsat i detentionen, overgivet til andre (f.eks. bragt hjem), indbragt til hospital eller til forsorgshjem eller lignende. Der er endvidere et felt til afkrydsning af at der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er i parentes angivet at udskriften skal vedlægges. Desuden er der felter til afkrydsning af om den tilba-

geholdte efter vagthavendes vurdering er påvirket af alkohol, og i givet fald i hvilken grad, eller af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika) og til angivelse af andre forhold (skader, spor). Videre er der felter til afkrydsning af om der er sket visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3 eller stk. 4, og felter til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og om der er frataget effekter (f.eks. penge eller værdigenstande). Der er yderligere felter til notering af lægens bemærkninger, til oplysning om hvorvidt (og af hvem) den tilbageholdte har fået udleveret pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?”, eller en lokalt udarbejdet blanket/pjece om klageadgang, muligheden for skriftligt begrundelse for detentionsanbringelsen og muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling, til oplysning om hvem der udleverede tilbageholdte effekter, og til den tilbageholdtes kvittering herfor. Endelig er der et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønskede at kvittere.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn og til bemærkninger i forbindelse hermed. Ovenover felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved et S.

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolitechefens kundgørelse II af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer. Kundgørelsen trådte i kraft den 1. august 2001. Rigspolitechefen har i et følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre omtalt de vigtigste ændringer i forhold til den tidligere gældende kundgørelse.

Det fremgår som nævnt af § 22, stk. 1, i detentionskundgørelsen at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes.

Som det vil fremgå af min rapportgennemgang, er de enkelte rubrikker i rapporterne i talrige tilfælde ikke udfyldt.

Forholdet er nærmere det at der i intet af de 16 tilfælde – fuldt ud – er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1. Dette er beklageligt.

I en rundskrivelse af 15. januar 2003 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre har Rigspolitichefen indskærpet vigtigheden af at bestemmelserne i den nye kundgørelse følges – herunder at samtlige punkter i detentionsrapporten udfyldes, jf. § 22, stk. 1.

Jeg går ud fra at politimesteren nu er opmærksom herpå og vil indskærpe dette over for personalet på politistationen. Jeg foretager ikke videre på dette punkt.

Af Politiets Statistik for 2001 (www.politi.dk) fremgår det at der dette år var 297 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Helsingør politikreds. Af disse blev 270 lægeundersøgt (30 blev indbragt på sygehuset, mens 57 blev bragt til hjemmet). (Af Politiets Statistik for 2000 fremgår det at der dette år var i alt 410 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Helsingør politikreds hvoraf 349 – eller ca. 85% – blev lægeundersøgt).

Lægetilsyn er efter den nugældende kundgørelse obligatorisk i alle tilfælde.

I Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et ressourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i kredsen findes forsorghjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der i Helsingør politikreds har været foretaget en sådan undersøgelse og i givet fald oplyse om resultatet heraf.

I forbindelse med min opfølgning af min inspektion af detentionen i Hillerød (min opfølgingsrapport nr. 1 af 29. november 2002) oplyste Politimesteren i Hillerød (bl.a.) følgende i anledning af mit tilsvarende spørgsmål til ham:

”I enkeltstående situationer, hvor den pågældende f.eks. har midlertidig bopæl på Skansegården, er der sket hjemkørsel dertil efter denne bestemmelse i kundgørelsen (§ 1, stk. 2), ligesom det jævnligt sker, at berusede personer bringes til eget hjem og overgives til pårørende. I de fleste af sådanne tilfælde sker hjemkørslen som en servicehandling fra politiets side, hvorfor den pågældende person ikke registreres som tilbageholdt og derfor ej heller registreres som overgivet til hjemmet med de dispositions-koder, der i POLSAS anvendes for personer, der hjemkøres jfr. bestemmelserne i detentionskundgørelsen.”

Justitsministeriet havde ikke forholdt sig hertil, og jeg bad derfor – inden jeg foretog videre – ministeriet om en udtalelse om Politimesteren i Hillerøds registreringspraksis. Jeg henviste i den forbindelse til kundgørelsens § 1, stk. 4, hvorefter tilbageholdelse efter stk. 2, nr. 1-4, skal fremgå af detentionsrapporten, ligesom tilbageholdelsen skal opdateres i POLSAS.

Jeg har endnu ikke modtaget Justitsministeriets udtalelse om Politimesteren i Hillerøds registreringspraksis.

Det fremgår af Politiets Statistik at der i Helsingør politikreds har været et stærkt stigende antal berusede personer som er blevet bragt til hjemmet (3 personer i 2000 henholdsvis 57 personer i 2001).

Jeg beder politimesteren om at oplyse om antallet af sådanne personer i 2002.

At disse personer registreres, fremgår allerede af Politiets Statistik. Jeg beder under henvisning til det som jeg har nævnt ovenfor om min inspektion af detentionen i Hillerød, politimesteren om at oplyse på hvilken måde dette sker. Tilsvarende gælder de øvrige tilfælde hvor den pågældende ikke indsættes i politiets detention, jf. kundgørelsens § 1, stk. 2, nr. 2 og 3.

Jeg beder tillige politimesteren om at oplyse om detentionsrapporten anvendes i disse tilfælde.

2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter kundgørelsens § 1, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusede og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en

fare for den pågældende selv eller andre, eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter stk. 2 tage stilling til om den pågældende skal tilbageholdes, f.eks. med henblik på indsættelse i detentionen (stk. 2, nr. 4). Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis mindre indgribende foranstaltninger (overgivelse til andre, f.eks. hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende, jf. nr. 1-3) ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren.

Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde, må som udgangspunkt ikke anbringes i detention, jf. § 2, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke berusede personer, finder kundgørelsen ikke anvendelse.

Det fremgår i alle de 16 tilfælde af detentionsrapporten, og for en dels vedkommende tillige af lægeerklæringen, at de pågældende var berusede (lægen har dog kun i enkelte tilfælde angivet graden af beruselse). I alle 16 tilfælde er det afkrydset at der er tale om påvirkethed af alkohol, i ingen tilfælde i kombination med andre berusende og/eller bedøvende midler. I alle 16 tilfælde er graden af påvirkethed angivet. I 6 tilfælde er det afkrydset at pågældende var påvirket i svær grad (i et enkelt af disse tilfælde er der tillige sat kryds i feltet for påvirket i middel grad). I de øvrige 10 tilfælde er det afkrydset at pågældende var påvirket i middel grad. (I lægeerklæringerne er graden af påvirkethed som nævnt også angivet i enkelte tilfælde, og lægen har i kun ét af disse tilfælde vurderet anderledes end politiet. I dette tilfælde har vagthavende i detentionsrapporten angivet at den anholdte var beruset i middel grad, hvorimod lægen har vurderet at den anholdte var let alkoholpåvirket (anholdelsen den 10. november 2002, kl. 00.44). Forskellen kan eventuelt skyldes at lægen har foretaget sin vurdering 40 minutter efter vagthavende.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i kundgørelsens § 1, herunder stk. 3, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige til at afværge faren som angivet i stk. 1, har været opfyldt i de enkelte tilfælde. Jeg går ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle tilfælde.

Jeg lægger herefter til grund at alle anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1.

Jeg har nedenfor beskrevet min undersøgelse af overholdelsen af reglerne om lægeundersøgelse, fremstilling og visitation i de 16 tilfælde på en (forholdsvis) minutiøs måde, og jeg har stillet nogle spørgsmål. Jeg er opmærksom på at der er risiko for at rapporten bliver tilegnelsesmæssigt vanskeligere, jo mere detaljeret undersøgelsen bliver beskrevet. Denne fremgangsmåde har imidlertid været nødvendigt fordi mængden af de (i øvrigt obligatoriske) oplysninger i de 16 detentionsrapporter varierer vedrørende disse punkter, således som jeg allerede har været inde på i det indledende afsnit ovenfor.

Notaterne om tilsynet med de detentionsanbragte er i modsætning hertil mere ensartede og meget mere fyldige (nærmere herom nedenfor under pkt. 2.5.). Jeg har derfor ment at kunne begrænse min beskrivelse af undersøgelsen på dette punkt til at angå de fejl som går igen i alle/eller næsten alle tilfælde uden at jeg dog har kunnet gennemføre dette fuldt ud.

2.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 12 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den tilbageholdte er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Lægetilsyn skal efter § 14 foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt. Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspoliti-

chefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit) til kundgørelsen.

Der foreligger i alle tilfælde, på nær ét, en lægeerklæring (anholdelsen den 12. november 2002 – i dette tilfælde foreligger der en skadejournal fra Helsingør Sygehus, Ortopædkirurgisk Skadestue).

Lægetilsynet er i alle de øvrige 15 tilfælde sket på politistationen, og det er sket ved 5 forskellige læger (7 ud af disse 15 detentionsanbragte har dog været undersøgt af den samme læge).

Tidspunktet for lægetilsynet fremgår i alle disse 15 tilfælde, men i 3 tilfælde fremgår dette alene af lægeerklæringen – hvor der er en fortrykt linje til angivelse heraf. (Ud over de 2 nedenfor nævnte sager hvor det (heller) ikke er angivet hvem der forestod lægetilsynet, drejer det sig om anholdelsen den 13. november 2002 (hvor navnet på lægen, men altså ikke tidspunktet for lægetilsynet, er anført i detentionsrapporten)).

Da det er anført i kundgørelsens § 14, stk. 3, første pkt., at tidspunktet for lægeundersøgelse skal anføres i selve detentionsrapporten, og det ikke udtrykkeligt er anført at det ikke gælder hvis lægen udfærdiger en skriftlig erklæring hvoraf dette tidspunkt fremgår, skal dette tidspunkt angives i detentionsrapporten selv om det fremgår af lægeerklæringen. Det er derfor beklageligt at det i 3 tilfælde ikke i detentionsrapporten er anført hvornår der skete lægetilsyn, jf. detentionskundgørelsens § 14, stk. 3.

Det fremgår i alle 15 tilfælde af lægeerklæringen hvem der forestod lægetilsynet (jeg ser her bort fra den detentionsanbringelse hvor den anbragte forinden var blevet undersøgt på skadestuen). I 13 af de nævnte 15 tilfælde er lægens navn tillige oplyst i detentionsrapporten. Feltet til angivelse af hvem der forestod lægetilsynet, er med andre ord ikke udfyldt i 2 detentionsrapporter (anholdelsen den 2. november 2002, kl. 10.30 og den 3. november 2002).

Lægens navn skal anføres i detentionsrapporten selv om det fremgår af lægeerklæringen, jf. det ovenfor anførte. At det ikke er sket i 2 tilfælde, er beklageligt.

Lægen har i alle de nævnte 14 tilfælde udfærdiget lægeerklæringen på blanket P 153. De enkelte afsnit i lægeerklæringen er udfyldt i alle tilfælde (i 2 tilfælde er det i rubrikken ”den undersøgte oplysninger” angivet at den pågældende ikke har ønsket at medvirke ved undersøgelsen).

Lægen har i 14 ud af de 15 tilfælde i lægeerklæringen afkrydset/anført at undersøgte tilstand ikke skønnedes behandlingskrævende (konklusionens pkt. a). I et enkelt af disse har lægen dog sat en parentes om sit benægtende svar ”(nej)” på spørgsmålet om hvorvidt undersøgte tilstand skønnes behandlingskrævende (anholdelsen den 13. november 2002). I lægeerklæringen har lægen herudover oplyst at den tilbageholdte har svaret adækvat på lægens spørgsmål, men at han har nægtet at lade sig undersøge, og at han ikke har bevæget sine ”ekstremiteter”. Under rubrikken ”fra politiet oplyses” har lægen oplyst at have fået at vide at den pågældende har en voldelig adfærd, har drukket og på grund af selvmordstrusler har fået frataget sit tøj, og at han derfor lå på gulvet uden tøj (Den sidste sætning i denne rubrik er dog svær at læse).

Jeg forstår umiddelbart lægeerklæringen på den måde at lægen har været i tvivl om hvorvidt den tilbageholdte var behandlingskrævende – og (dermed) egnet til detentionsanbringelse.

Jeg beder politimesteren om at oplyse om jeg har opfattet oplysningerne i lægeerklæringen korrekt. I bekræftende fald beder jeg politimesteren om en udtalelse om de overvejelser som jeg går ud fra at den vagthavende polititjenestemand har gjort sig på baggrund af lægens tilkendegivne usikkerhed – herunder med hensyn til det efterfølgende tilsyn med den pågældende.

Den pågældende var i politiets varetægt i mere end otte timer. Jeg går derfor ud fra at der har været vagtskifte inden den detentionsanbragte blev løsladt (kl. 03.35 den 14. november 2002).

Hvis dette er tilfældet, beder jeg om at politimesteren i udtalelsen kommer ind på hvilke oplysninger om den pågældende den aftrædende vagthavende videregav til den tiltrædende vagthavende, jf. kundgørelsens § 17, stk. 3.

I et enkelt tilfælde hvor den undersøgte havde en 4 cm lang, dyb flænge i panden, har lægen i lægeerklæringen anført at den undersøgte umiddelbart burde undersøges yderligere – konklusionens pkt. b (vagthavende har i denne sag under rubrikken ”lægens bemærkninger” i detentionsrapporten anført at ”flængen i panden skal behandles”). Den vagthavende har endvidere i detentionsrapporten oplyst at den tilbageholdte efter lægeundersøgelsen blev kørt på skadestuen, men at han nægtede at lade sig behandle. (anholdelsen den 9. november 2002, kl. 01.26).

De undersøgende læger har således i 13 tilfælde (i 14 tilfælde, hvis ovennævnte anholdelse den 13. november 2002 tælles med) anset de anholdte/tilbageholdte for uden tvivl egnede til detentionsanbringelse. Dette er i et enkelt tilfælde udtrykkeligt anført af lægen i detentionsrapporten i feltet om ”lægens bemærkninger” (anholdelsen den 9. november 2002 – jeg er herved gået ud fra at forkortelsen ”Ka” betyder kan anbringes).

I et enkelt tilfælde er den tilbageholdte, som nævnt, ikke blevet undersøgt af en læge efter indbringelsen på politistationen, men *før* dette tidspunkt (anholdelsen den 12. november 2002). Det er den ovenfor nævnte sag hvor der foreligger en skadejournal i stedet for en lægeerklæring. Det fremgår af skadejournalen at den tilbageholdte, der i detentionsrapporten er angivet som påvirket i middel grad, var faldet over sine egne ben og havde slået hovedet. Det fremgår endvidere af detentionsrapporten at den pågældende blev undersøgt på skadestuen kl. 20.29, at han efterfølgende – kl. 21.20 blev tilbageholdt på Helsingør Sygehus på grund af be-

ruselse og kl. 21.35 indbragt til politistationen hvor han kl. 21.40 blev endeligt anbragt i detentionen. Det fremgår af detentionsrapporten at lægeundersøgelse ikke blev foretaget fordi den pågældende var blevet tilset af en læge på skadestuen tidligere på aftenen.

Efter kundgørelsens § 14, stk. 2, skal lægeundersøgelsen belyse om den tilbageholdte er i en tilstand der taler mod anbringelse i detentionen.

Jeg må umiddelbart lægge til grund at den pågældende ikke blev undersøgt på skadestuen med henblik på anbringelse i detentionen, jf. kundgørelsens 14, stk. 2, men alene med henblik på eventuel behandling. På den baggrund kan der stilles spørgsmål om hvorvidt anbringelsen kl. 21.40 af den pågældende – endeligt – i detentionen har været i overensstemmelse med kundgørelsens regler.

Inden jeg foretager mig mere i sagen, beder jeg politimesteren og Justitsministeriet om en udtalelse herom.

Kun i seks tilfælde er der notat i detentionsrapporten om ”lægens bemærkninger”. Det ene tilfælde har jeg nævnt lige ovenfor (”Ka” – kan anbringes). I et andet tilfælde er der i rubrikken (udtrykkeligt) henvist til lægeerklæringen. I de fire resterende tilfælde er det anført at lægen ikke har haft bemærkninger (enten ved et minus eller en bemærkning om at der intet er at bemærke). Det er således – om end kun i få tilfælde – angivet at udfyldelsen af denne rubrik har været overvejet.

Også vedrørende dette forhold er det min opfattelse at der skal gøres notat i rubrikken om lægens bemærkninger i detentionsrapporten selv om de fremgår af erklæringen, jf. det ovenfor anførte. Det gælder efter min opfattelse også selv om lægen ikke har haft nogen bemærkninger idet det så, som det er gjort i enkelte tilfælde, må angives f.eks. med et minus eller en bemærkning om at der intet er at bemærke. Det er derfor efter min opfattelse beklageligt at rubrikken kun er udfyldt i seks tilfælde.

I et tilfælde (anholdelsen den 12. november 2002 som jeg har stillet spørgsmål om ovenfor) er det i rubrikken ”lægens bemærkninger” angivet ”indbringes i hospitalstøj”. Jeg har anset dette for at være en almindelig faktisk oplysning fra vagthavende og har derfor i denne sammenhæng set bort fra dette tilfælde.

2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt. I seks tilfælde er tidspunktet for tilkald af lægen ikke angivet (anholdelsen den 3., 10. (gælder alle fire anholdelser denne dag) og 13. november 2002).

Dette er beklageligt.

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af eller undersøgelse ved læge. Dog er det i kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den tilbageholdte – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af denne. Bestemmelsen har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitiets chefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er som allerede nævnt at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter kundgørelsens § 6, og at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

I seks tilfælde er tidspunktet for lægetilkald som nævnt ikke angivet. Det fremgår således ikke om tilkald i disse tilfælde er sket under transporten eller efter indbringelsen til politistationen – og i givet fald hvor lang tid efter indbringelsen. Disse sager indgår derfor ikke i gennemgangen nedenfor om tidspunktet for lægetilkald. Anholdelsen den 12. november 2002 indgår heller ikke (den tidligere nævnte sag hvor den pågældende før anholdelsen var blevet undersøgt på skadestuen). Undersøgelsen omfatter således ni tilfælde (anholdelsen den 2. (begge anholdelser), 4., 7., 9. (alle tre anholdelser), 17. og 18. november 2002).

Tidspunktet for underretningen af vagthavende er ikke angivet i noget tilfælde og skal ifølge kundgørelsen heller ikke angives.

I alle de tilfælde hvor tidspunktet for indbringelse af den anholdte til politistationen er oplyst i detentionsrapporten (dette tidspunkt foreligger i to af de ni sager uoplyst), er lægetilkald foretaget efter indbringelsen til politistationen (i et enkelt tilfælde (anholdelsen den 9. november, kl. 01.26) blev lægetilkald foretaget samtidig med indbringelsen; i denne sag er der dog i detentionsrapporten anført det samme tidspunkt for indbringelse til politistationen, fremstilling og lægetilkald).

I to tilfælde (af de ovenfor nævnte ni tilfælde) er tidspunktet for indbringelse til politistationen som nævnt ikke oplyst i detentionsrapporten (anholdelsen den 2. november, kl. 10.30 og 7. november 2002). I det første af disse tilfælde fremgår det af detentionsrapporten at den anholdte blev fremstillet for vagthavende kl. 11.08, og at læge blev tilkaldt kl. 11.18. I den anden af disse sager fremgår det af detentionsrapporten at den pågældende blev anholdt kl. 02.15 på politistationen (jeg forstår det oplyste anholdelsessted ”pg” således), at det første tilsyn i detentionen fandt sted kl. 03.00, og at såvel lægetilkald som lægeundersøgelse fandt sted kl. 03.10.

Som det fremgår af gennemgangen ovenfor, er der i ingen af de tilfælde hvor dette umiddelbart kan efterprøves, sket lægetilkald før indbringelsen af den tilbageholdte til politistationen således som der med kundgørelsens § 6 er lagt op til.

Dette er beklageligt.

For så vidt angår manglende notater om indbringelse og fremstilling, henviser jeg til pkt. 2.4. nedenfor.

Da tidspunktet for underretningen af vagthavende ikke er angivet i noget tilfælde, fremgår det ikke hvor lang tid der gik fra underretningen til lægetilkaldet. Det følgende tager derfor udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen.

I syv af de ovenfor nævnte ni tilfælde hvor lægetilkald med sikkerhed skete efter indbringelsen, blev lægen tilkaldt samtidig med indbringelsen (i et tilfælde) eller inden for det først kvarter efter indbringelsen (henholdsvis 2, 5, 8, 10, 12 og 15 minutter efter).

I de ovennævnte to tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald, men ikke tidspunktet for indbringelse til politistationen, er oplyst i detentionsrapporten, blev lægen tilkaldt 10 minutter efter fremstillingen for vagthavende, henholdsvis 55 minutter efter anholdelsen (som jeg ovenfor har lagt til grund fandt sted på politistationen – anholdelsen den 7. november 2002).

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse

som den nugældende kundgørelses § 6 der som allerede nævnt har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald.

Idet jeg henviser til bestemmelsen i kundgørelsens § 6 og resultatet af min gennemgang ovenfor vedrørende tilfælde hvor der er sket lægetilkald før indbringelsen, beder jeg politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

Jeg beder endvidere politimesteren om en udtalelse om årsagen til at lægetilkald i ét tilfælde først fandt sted 55 minutter efter anholdelsen (anholdelsen den 7. november 2002).

2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald

I alle tilfælde er der, som tidligere nævnt, oplysning om tidspunktet for lægetilsyn, i seks tilfælde dog kun i lægeerklæringen (jeg ser her bort fra det tilfælde hvor den – senere – tilbageholdte blev undersøgt på skadestuen).

I seks tilfælde er tidspunktet for lægetilkald som nævnt ikke angivet. I disse tilfælde er det kun muligt at beregne hvor lang tid der gik fra anholdelsen/tilbageholdelsen, henholdsvis indbringelsen til politistationen og til lægetilsyn fandt sted. I disse tilfælde fandt lægetilsynet sted 30 minutter (sagen med tilkald af ambulance som er gennemgået ovenfor), 39 minutter, 50 minutter, 1 time og 20 minutter, 27 minutter og 1 time og 13 minutter efter indbringelsen til politistationen (anholdelsen den 10. november 2002, kl. 00.44, kl. 00.55, kl. 15.05 og kl. 16.00 og 13. november 2002 i nævnte rækkefølge). Lægetilsyn fandt i disse tilfælde sted 1 time og 6 minutter (sagen med tilkald af ambulance), 1 time (i to tilfælde), 45 minutter og 1 time og 30 minutter efter anholdelsen.

I intet af de ni øvrige tilfælde fandt lægetilsyn sted senere end 1 time efter tilkaldet. Lægetilsynet fandt i disse tilfælde sted henholdsvis 11, 18,

19, 20, 24, 28, 33, 40, 42, 50 og 58 minutter efter at lægen var blevet tilkaldt.

Der er således med sikkerhed i ni tilfælde sket lægetilsyn hurtigt – eller forholdsvis hurtigt – efter tilkaldet. Under henvisning til de foreliggende oplysninger i sagerne om tidspunktet for tilkald af lægen, jf. ovenfor, og oplysningerne om tidspunktet for lægetilsyn lægger jeg til grund at lægetilsyn også i de øvrige sager er sket forholdsvis hurtigt efter tilkaldet.

2.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end 1 time efter indbringelsen til politistationen efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt. I forbindelse med mine inspektioner af detentionerne i Aabenraa og Ringsted udtalte jeg dette som min endelige opfattelse (mine opfølgingsrapporter af 13. marts 2002).

I 10 af de undersøgte 15 tilfælde (jeg ser herved bort fra det tilfælde hvor den detentionsanbragte blev undersøgt på skadestuen inden anholdelsen/tilbageholdelsen) fandt der lægetilsyn sted mindre end 45 minutter efter indbringelsen til politistationen.

I 3 af de øvrige 5 tilfælde fandt lægetilsyn sted henholdsvis 50 minutter, 1 time og 20 minutter og 1 time og 13 minutter efter indbringelsen til politistationen (anholdelsen den 10. november 2002, kl. 00.55, samme dato kl. 15.05 og 13. november 2002).

I ét af 15 tilfælde er der ingen oplysninger om tidspunktet for indbringelsen til politistationen (anholdelsen den 2. november 2002, kl. 10.30). Den pågældende blev anholdt på Helsingør Station kl. 10.30, fremstillet for vagthavende kl. 11.08 og tilset af en læge kl. 11.50. Jeg går på baggrund

af disse oplysninger ud fra at også denne anholdte blev tilset af en læge inden for (ca.) 1 time fra indbringelsen på politistationen. I det sidste af de 15 tilfælde (anholdelsen den 7. november 2002) fandt anholdelse/tilbageholdelse sted kl. 02.15 og lægetilsyn kl. 03.10 (der er i detentionsrapporten kun meget sparsomme oplysninger). Også i dette tilfælde har lægetilsynet fundet sted mindre end 1 time efter indbringelsen til politistationen.

At der i 2 tilfælde (anholdelsen den 10. november 2002, kl. 15.05 og 13. november 2002) er gået mere end 1 time efter indbringelsen før der fandt lægetilsyn sted, er beklageligt.

Om dette forhold kan tilskrives et sent tidspunkt for lægetilkald, er på baggrund af den mangelfulde udfyldning af detentionsrapporten ikke muligt at konstatere.

Der er tale om begrænsede overskridelser såvel tidsmæssigt som talmæssigt. På den baggrund – og idet jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe betydningen af at lægen tilkaldes allerede inden den anholdte er indbragt til politistationen, jf. kundgørelsens § 6, 1. pkt. – foretager jeg mig ikke noget vedrørende disse sager med hensyn til tidspunktet for lægetilsynet.

2.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og inden den anholdte anbringes foreløbigt i detentionen), indhente oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysningerne skal udprintes og opbevares i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

I den fortrykte detentionsrapport er der et felt til afkrydsning af om der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er angivet at udskriften skal vedlægges rapporten.

Dette felt er ikke afkrydset i noget tilfælde. Der er heller ikke i noget tilfælde vedlagt en udskrift således som det er angivet i rubrikken.

At kundgørelsen ikke er overholdt i nogen af sagerne på disse punkter, er beklageligt. Jeg henviser til Rigspolitechefens indskærpelse af notatpligten, jf. ovenfor under pkt. 2. Jeg går ud fra at politimesteren i den forbindelse tillige vil indskærpe pligten til at vedlægge udskrift fra kriminalregistret. Idet jeg går ud fra at den manglende afkrydsning ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i kriminalregistret, men at der i alle tilfælde indhentes – og således også i de konkrete tilfælde er indhentet – sådanne oplysninger i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

2.4. Fremstilling og visitation mv.

Efter kundgørelsens § 8 skal den tilbageholdte ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende der indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS. Efter kundgørelsens § 22, stk. 1, skal alle punkter i detentionsrapporten udfyldes, og altså også tidspunktet for indbringelsen.

2.4.1. Fremstilling

I alle 16 tilfælde er rubrikken om tidspunktet for tilbageholdelsen udfyldt (i sagen om anholdelsen den 3. november 2002 har jeg dog lige nedenfor stillet spørgsmål om værdien af – blandt andet – denne oplysning i detentionsrapporten). I 3 tilfælde mangler tidspunktet for fremstillingen. I 2 tilfælde mangler tidspunktet for indbringelsen til politistationen (i 3 tilfælde hvis anholdelsen den 3. november 2002 medtages).

Dette er beklageligt.

Jeg går ud fra at der også i de tilfælde hvor der ikke er notat herom, er sket fremstilling for vagthavende.

I de tre tilfælde hvor der ikke er notat om tidspunktet for fremstillingen, er det ikke muligt at se om fremstilling er sket straks ved ankomsten til politistationen, jf. kundgørelsens § 8, men i to af disse tilfælde kan det udledes af de øvrige oplysninger i detentionsrapporten. (Det drejer sig om anholdelsen den 17. og 18. november 2002). I disse tilfælde blev den tilbageholdte anbragt foreløbig i detentionen 4 minutter henholdsvis 10 minutter efter indbringelsen, og fremstilling må derfor – forudsat at fremstilling er sket i overensstemmelse med § 8 – være sket umiddelbart efter indbringelsen.

I alle de 11 tilfælde hvor der foreligger oplysninger om såvel indbringelsestidspunktet som fremstillingstidspunktet (i et tilfælde fremgår ingen af disse oplysninger af detentionsrapporten (anholdelsen den 7. november 2002)), fremgår det at fremstillingen er sket straks efter indbringelsen til politistationen, idet der er angivet det samme tidspunkt eller (i 3 tilfælde) et tidspunkt for fremstillingen der ligger 1-5 minutter senere. I et enkelt tilfælde (anholdelsen den 3. november 2002) er der dog angivet det samme tidspunkt for anholdelsen, indbringelsen, fremstillingen og den foreløbige anbringelse i detentionen (og i øvrigt tilkaldelse af læge). (Dette er næppe korrekt).

2.4.2. Visitation

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den tilbageholdte.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den tilbageholdte ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 13, stk. 4. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 3. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 19, indtil visitation, som beskrevet i 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 5, skal effekter der fratages en tilbageholdt, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre tilbageholdte. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I detentionsrapporten er der rubrikker til afkrydsning af efter hvilken bestemmelse der er sket visitation (§ 13, stk. 3 eller 4). Der er endvidere felter til angivelse af hvem visitationen er foretaget af, hvornår den er foretaget (dato og klokkeslæt) og til angivelse af eventuelle fratagne effekter.

I 5 af de 16 tilfælde er det afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen skete. Der er i alle 5 tilfælde sat kryds ved § 13, stk. 3, og i 2 tilfælde tillige ved § 13, stk. 4. Det er i disse 5 tilfælde desuden angivet hvem der foretog visitationen. I 4 ud af de 5 tilfælde (men altså kun i disse tilfælde) er det angivet hvornår visitationen fandt sted. Det er i alle 16 tilfælde angivet hvad der blev frataget den pågældende ved visitationen. I ét af til-

fældene er dette dog kun angivet i et vedlagt visitationsblad (anholdelsen den 7. november 2002). Der er i dette tilfælde ikke i detentionsrapporten henvist til visitationsbladet. Alle visitationsbladets felter er udfyldt – herunder felterne om anholdelse, indbringelse og løsladelse. Visitationsbladet indeholder adskillige oplysninger som ikke fremgår af detentionsrapporten som er overordentligt sparsomt udfyldt.

Det er beklageligt at felterne om visitation mv. ikke er udfyldt i alle tilfælde, jf. kundgørelsens § 22, stk. 1.

Det fremgår imidlertid som allerede nævnt i alle 16 tilfælde af feltet om effekter (henholdsvis det vedlagte visitationsblad i et enkelt tilfælde) at der er sket en visitation.

Som nævnt fremgår tidspunktet for foretagelse af visitationen ikke af 12 af de 16 tilfælde. Det er heller ikke på anden måde muligt at efterprøve om bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 1, har været overholdt.

For de øvrige 4 sagers vedkommende fremgår det at visitation har fundet sted 3, 4, henholdsvis 5 minutter (i 2 tilfælde) før den foreløbige anbringelse i detentionen. I alle 4 tilfælde har visitation fundet sted før lægeundersøgelse. I 15 af de 16 tilfælde er der notat om fratagne effekter, primært penge og mobiltelefoner. I et tilfælde er effekterne som allerede nævnt ikke noteret i detentionsrapporten, men i et vedlagt visitationsblad.

Efter min opfattelse er det – hvis der ikke er noget at fratage den pågældende – hensigtsmæssigt at angive at der ikke er fundet effekter at fratage, selv om der alene efter kundgørelsen (og blanketten) er pligt til at gøre notat om det der er frataget, og selv om dette for så vidt allerede følger af oplysningen om at der er sket visitation.

Jeg henviser tillige til det som Rigspolitichefen har anført i sin tidligere nævnte rundskrivelse af 15. januar 2003 på baggrund af erfaringerne med den nye kundgørelse, jf. citatet nedenfor:

”Rigspolitiet er enig i Folketingets Ombudsmands anbefaling af, at det bør noteres i detentionsrapporten, såfremt der ikke er frataget effekter fra den tilbageholdte, og at tidspunktet for udtagelsen af detentionen ligeledes bør anføres. Rigspolitiet vil medtage anbefalingerne ved en kommende revision af kundgørelse II, nr. 55, og detentionsrapporten”.

I de ovenfor nævnte fem tilfælde er det som nævnt angivet i detentionsrapporten hvem der foretog visitationen (i det tilfælde hvor der foreligger en visitationsrapport, er det angivet heri). Der har kun i ét af disse fem tilfælde medvirket to polititjenestemænd (tilsvarende i sagen med visitationsrapporten). I de øvrige fire tilfælde har der kun medvirket en polititjenestemand (anholdelsen den 10. november 2002, kl. 15.05, samme dag kl. 16.00, og anholdelsen den 17. og 18. november 2002 – i et af disse tilfælde er navnet på den vagthavende (tillige) angivet i denne rubrik hvilket jeg i denne sammenhæng har set bort fra).

Jeg går ud fra at politimesteren på denne baggrund vil overveje at indskærpe det vagthavende personale at bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 3, overholdes – hvorefter der så vidt muligt bør medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte. Jeg foretager i øvrigt ikke videre vedrørende dette spørgsmål.

I disse fem (henholdsvis seks) tilfælde er de pågældende polititjenestemænds identitet – med en enkelte undtagelse – angivet ved de(n) pågældendes fornavn eller initialer (i detentionsrapporten vedrørende anholdelsen den 18. november 2002 er det fulde navn angivet).

Til orientering for politimesteren i Helsingør kan jeg oplyse at jeg i forbindelse med min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse anmodede Justitsministeriet om at oplyse hvorvidt det efter be-

stemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 5 – hvorefter ”navnene” på de polititjenestemænd der har foretaget visitation, skal noteres i detentionsrapporten – er tilstrækkeligt at angive fornavne. Jeg henviste tillige til det tilsvarende spørgsmål i forbindelse med gennemførelse af tilsyn (kundgørelsens § 18, stk. 5).

Justitsministeriet indhentede i den anledning en udtalelse af 20. august 2002 fra Rigspolitichefen som ministeriet efterfølgende tilsluttede sig. I Rigspolitichefens udtalelse er anført følgende:

”...

Rigspolitiet kan i den anledning oplyse, at det fremgår af detentionskundgørelsens § 13, stk. 5, at ’navnene på de polititjenestemænd, der har foretaget visitationen, skal noteret i detentionsrapporten’. Af kundgørelsens § 18, stk. 5, fremgår, at det skal noteret i detentionsrapporten, at tilsynet er udført med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand, der har udført tilsynet.

Politimesteren i Slagelse har i sin udtalelse af 16. juli 2002 under pkt. 24 oplyst, at det er indskærpet, at der skal ske anførelse af navn eller de initialer, som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem.

Rigspolitiet skal oplyse, at hensigten med de omtalte bestemmelser i §§ 13, stk. 5, og 18, stk. 5, i kundgørelsen er, at man på en sikker måde kan identificere den polititjenestemand, som har foretaget de konkrete dispositioner.

Det er Rigspolitiets opfattelse, at den fremgangsmåde, som nu anvendes af Slagelse Politi, opfylder det omtalte identifikationskrav i bestemmelsen.

Det bemærkes, at Rigspolitiet over for Københavns Politi har udtrykt forståelse for, at man i denne politikreds ikke anfører polititjenestemandens navn, men alene polititjenestemandens tjenestenr.”

I min opfølgingsrapport (nr. 1) af 22. november 2002 vedrørende denne inspektion udtalte jeg at jeg forstår Rigspolitichefens udtalelse sådan at det – uanset at det af de nævnte bestemmelser i kundgørelsen fremgår at de pågældende polititjenestemænds navne skal anføres – er tilstrækkeligt at anføre initialer hvis blot det på en sikker måde er muligt at identificere den polititjenestemand som har foretaget dispositionen, f.eks. fordi det via initialerne i politiets sagsstyringssystem (POLSAS) er muligt at finde

frem til den pågældende polititjenestemand. Jeg tog herefter til efterretning at det – uanset ordlyden af kundgørelsens § 13, stk. 5 (og § 18, stk. 5) – er tilstrækkeligt at anvende initialer, forudsat at det er muligt på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, at identificere den polititjenestemand som har de pågældende initialer.

Justitsministeriet besvarede ikke (direkte) mit spørgsmål om hvorvidt det er tilstrækkeligt at anføre fornavn, men jeg udledte af Rigspolitechefens udtalelse og gengivelsen heri af Politimesteren i Slagelses indskærpelse af at der skal anføres navn eller initialer, at det ikke er tilstrækkeligt at angive den pågældendes fornavn – heller ikke selv om der på det pågældende tidspunkt ikke er andre ansatte det pågældende sted med samme navn. Jeg bad i nævnte opfølgingsrapport Justitsministeriet om at meddele mig det hvis denne antagelse er forkert.

Jeg har herefter ingen bemærkninger til de tilfælde hvor de pågældende polititjenestemænds identitet er angivet ved initialer. Jeg går ud fra at angivelsen af initialerne på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, kan identificere de pågældende polititjenestemænd.

Jeg har endnu ikke modtaget svar fra Justitsministeriet på min opfølgingsrapport (nr. 1) vedrørende inspektionen af detentionen i Slagelse, og jeg foretager mig derfor på nuværende tidspunkt ikke noget i anledning af min inspektion af detentionen i Helsingør vedrørende det tilfælde hvor der alene er angivet fornavnet på den pågældende polititjenestemand (anholdelsen den 3. november 2002).

I 3 af de 5 tilfælde hvor det er afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen fandt sted, har der som nævnt været tale om § 13, stk. 3. I de 2 øvrige tilfælde er § 13, stk. 4, tillige afkrydset. Kun én af de 16 detentionsanbragte er en kvinde. Der var i dette tilfælde alene tale om visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3, og altså ikke en visitation som kan krænke blufærdigheden (jf. kundgørelsens § 13, stk. 4). Den visiterende polititje-

nestemands køn er således uden betydning for denne sag (anholdelsen den 17. november 2002).

I 15 af de 16 tilfælde som indgår i min undersøgelse, er det som nævnt i detentionsrapporten angivet hvilke effekter den detentionsanbragte blev frataget (i de fleste tilfælde nøgler, penge og mobiltelefon, men i nogle tilfælde også livremme, hatte, jakker mv.).

Jeg bemærker i den forbindelse blot at der efter kundgørelsens § 13, stk. 5, alene er pligt til at notere fratagne penge og værdigenstande i detentionsrapporten.

Den detentionsanbragte har i 10 tilfælde ved løsladelsen kvitteret på detentionsrapporten for modtagelse af penge/effekter som var blevet frataget den pågældende. (I det ovenfor flere gange nævnte tilfælde hvor der foreligger et visitationsblad, har den detentionsanbragte kvitteret på dette).

I alle disse 10 tilfælde – og i 4 ud af de øvrige 5 tilfælde hvor disse oplysninger er angivet i detentionsrapporten (og ikke på et visitationsblad) – er også de øvrige felter vedrørende de fratagne effekter udfyldt (rubrikker om hvilke effekter som blev frataget den detentionsanbragte, hvem der har udleveret effekterne ved løsladelsen og hvornår). (Det gælder dog ikke fuldt ud anholdelsen den 10. november 2002, kl. 16.00).

I de 5 tilfælde hvor det i detentionsrapporten er noteret at der er frataget effekter, men hvor kvittering fra den tilbageholdte mangler, er det i ét tilfælde angivet at ”anholdte glemte at kvittere” (anholdelsen den 10. november 2002, kl. 00.44).

Jeg forstår dette således at den detentionsanbragte i forbindelse med løsladelsen blev bedt om at kvittere i detentionsrapporten, men ikke fik det gjort, og at den polititjenestemand som løslod den

pågældende og udleverede hans effekter (bl.a. et kørekort) ikke fik kontrolleret dette før den løsladte havde forladt politistationen.

I det andet af disse fem tilfælde er angivet ”Ej kvittering” i marginen til detentionsrapporten (anholdelsen den 10. november 2002, kl. 00.55). Det er endvidere angivet at udleveringen (af mobiltelefon, nøgler, kørekort, småpenge og diverse smykker) er bevidnet af en navngivet politiassistent. I det tredje af disse fem tilfælde (anholdelsen den 10. november 2002, kl. 16.00) er det ligeledes i marginen angivet ”ej underskrevet”.

Jeg går i disse to tilfælde ud fra at den detentionsanbragte i forbindelse med løsladelsen ikke har ønsket at kvittere for modtagelsen af de fratagne effekter.

Hvis dette er tilfældet, burde det have været angivet mere præcist og i den dertil hørende rubrik i detentionsrapporten.

I det fjerde af de fem tilfælde er det i rubrikken (til angivelse af bemærkning, hvis den tilbageholdte ikke ønsker at kvittere) angivet ”Ingen værdier” (anholdelsen den 10. november 2002, kl. 15.05 – den pågældende havde fået frataget livrem og cigaretter).

Dette kan forstås som en gengivelse af den tilbageholdtes begrundelse for ikke at ville kvittere for udleveringen af effekter, eller som en angivelse af at der på grund af de fratagne effekters karakter ikke består en pligt efter kundgørelsen til at anmode den tilbageholdte om at kvittere i detentionsrapporten.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom. Hvis angivelsen skal forstås på den sidstnævnte måde, beder jeg tillige om en udtalelse fra Justitsministeriet.

I det sidste af de fem tilfælde foreligger der nok en kvittering for udlevering af effekter. Kvitteringen fremtræder imidlertid som afgivet af en anden end den tilbageholdte (anholdelsen den 13. november 2002). Den pågældende fik frataget mobiltelefon, nøgler og (små)penge – resten kan ikke læses.

Som det fremgår af det jeg har anført ovenfor, indeholder detentionsrapporten ikke i alle tilfælde oplysninger om udlevering af effekter, i form af en kvittering fra den tilbageholdte i detentionsrapporten eller en bemærkning om at den tilbageholdte ikke ønskede at kvittere. Jeg har endvidere noteret mig at den tilbageholdte i ét tilfælde har kvitteret på et visitationsblad og ikke på detentionsrapporten. Rigspolitechefens kundgørelse må efter min opfattelse forstås således at kvitteringen – hvis den tilbageholdte ønsker at kvittere – skal påføres detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 22, stk. 2.

Det er beklageligt at der ikke i alle tilfælde er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsen.

Det fremgår af visitationsbladet i det tilfælde hvor kvittering for modtagelsen er påført dette at de fratagne effekter er udleveret til den pågældende.

På den baggrund – og idet jeg i øvrigt går ud fra at dette også er tilfældet i de øvrige sager hvor den tilbageholdte har fået frataget effekter, og hvor dette ikke udtrykkeligt fremgår af detentionsrapporten – foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Hvad anholdelsen den 13. november 2002 angår, bemærker jeg at det selvfølgelig er forudsat i kundgørelsens 22, stk. 1, hvorefter alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes, at det der angives i rapporten kan læses af andre end den polititjenestemand som udfylder rapporten. Dette burde således også være tilfældet i den foreliggende sag.

Jeg beder politimesteren om at oplyse hvilke effekter det i det pågældende tilfælde (yderligere) har drejet sig om, og hvem der har kvitteret for modtagelsen af disse i detentionsrapporten.

2.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, i kundgørelsen, har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Er den detentionsanbragte tilset to gange ved fremmøde, og er der ikke påvist forhold ved anbragtes tilstand der nødvendiggør at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2, ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af rigspolitiet til elektronisk overvågning. (Det fremgår af Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til den nye kundgørelse at rigspolitiet snarest ville undersøge politikredsenes lytte- og overvågningsudstyr).

Selve detentionsanbringelsen udgør ikke et tilsyn.

Jeg går ud fra at Helsingør politi har udstyr der er godkendt af rigspolitiet, men beder for en ordens skyld politimesteren om oplysning herom.

Også tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. kundgørelsens § 18, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde.

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af F eller E, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den tilbageholdte. Det er f.eks. tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 19, stk. 3. (Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

Som anført ovenfor under pkt. 2.1., har jeg som udgangspunkt ment at kunne begrænse min beskrivelse af min undersøgelse på dette punkt til at angå de fejl som går igen i alle/eller næsten alle 16 tilfælde.

I detentionsrapporten er der – som allerede nævnt – rubrikker til angivelse af tidspunktet for indsættelse i detentionen; henholdsvis den foreløbige og den endelige detentionsanbringelse. Der er hermed tilvejebragt det nødvendige retlige udgangspunkt for en effektiv kontrol med det efterfølgende tilsyn med den detentionsanbragte. Rubrikkerne om indsættelse i detentionen er imidlertid som allerede nævnt ikke udfyldt i alle tilfælde (se nærmere herom ovenfor under pkt. 2.). I to tilfælde er rubrikken til angivelse af tidspunktet for den foreløbige detentionsanbringelse ikke udfyldt. I fem tilfælde mangler udfyldelse af rubrikken vedrørende tidspunktet for den endelige anbringelse i detentionen. I ét af de ovennævnte tilfælde er ingen af de nævnte to rubrikker udfyldt (anholdelsen den 7. november 2002).

Uanset den manglende oplysning om tidspunktet for den endelige detentionsanbringelse i fem tilfælde går jeg ud fra at det er sket umiddelbart efter lægetilsynet i sagen (som der i alle tilfælde er oplysninger om), jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. I det første af de to tilfælde hvor tidspunktet for foreløbig anbringelse mangler, er

rubrikkerne på detentionsrapportens forside til angivelse af tidspunkter kun udfyldt vedrørende tidspunktet for anholdelse/tilbageholdelse (kl. 02.15) og tidspunktet for lægetilkald og –undersøgelse (i begge tilfælde kl. 03.10). Det drejer sig om anholdelsen den 7. november 2002 som jeg har omtalt ovenfor under pkt. 2.2.1., og hvor jeg har lagt til grund at den pågældende blev anholdt/tilbageholdt på politistationen. Det fremgår af detentionsrapportens bagside at det første tilsyn har fundet sted kl. 03.00 og altså forud for lægeundersøgelsen og den endelige anbringelse i detentionen. Den detentionsanbragte har i det andet af disse to tilfælde ikke været tilsigtet anbragt foreløbig i detentionen (anholdelsen den 12. november 2002), idet den detentionsanbragte var blevet undersøgt på skadestue *forud* for anholdelsen/tilbageholdelsen.

Det er beklageligt at rubrikkerne om foreløbig og endelig anbringelse ikke er udfyldt i flere tilfælde, jf. kundgørelsens § 22. Disse rubrikker danner som nævnt – sammen med oplysninger om løsladelse (eller evt. udtagelse af detentionen) – grundlaget for en effektiv kontrol med tilsynet med den detentionsanbragte. Jeg henviser også på dette punkt til Rigspolitichefens indskærpelse af notatpligten, jf. ovenfor under pkt. 2.

Sagen om anholdelsen den 12. november 2002 har jeg stillet spørgsmål om under pkt. 2.2.

I alle de 16 tilfælde som er omfattet af min undersøgelse, har jeg modtaget bagsiden af detentionsrapporterne med rubrikker til tilsynsnotater. Rubrikkerne er udfyldt i alle 16 tilfælde. Rubrikkerne til bemærkninger er dog ikke udfyldt i forbindelse med alle sager/alle tilsyn, og i nogle tilfælde er der anvendt gentagelsestegn som en angivelse af at bemærkningerne vedrørende de(t) foregående tilsyn også dækker dette tilsyn.

Det er efter min opfattelse hensigtsmæssigt at angive (f.eks. med et minus eller et 0) at der ikke er bemærkninger at anføre. Dette stemmer efter min opfattelse endvidere bedst med bestemmelsen i kundgørelsens § 22, stk. 1 – hvorefter alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. Med et så-

dant udgangspunkt opnås tillige at det i forbindelse med hvert tilsyn overvejes om der er bemærkninger at anføre.

Ved undersøgelsen af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelsen i kundgørelsens § 18 tages i det følgende i alle tilfælde hvor dette tidspunkt fremgår, udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse. I de tilfælde hvor der ikke har været nogen foreløbig detentionsanbringelse, tages udgangspunkt i tidspunktet for den endelige anbringelse i detentionen. Der er som nævnt oplysninger om tidspunktet for den foreløbige anbringelse i 14 af de 16 tilfælde. Som anført ovenfor har den detentionsanbragte i et yderligere tilfælde været foreløbig anbragt i detentionen (anholdelsen den 7. november 2002). Der har således i 15 af de 16 tilfælde været tale om foreløbig anbringelse i detentionen.

Første tilsynsnotat er i de fleste tilfælde tidsmæssigt forskelligt fra tidspunktet for indsættelsen i detentionen/lægeundersøgelsen, jf. kundgørelsens § 18, stk. 2, sidste pkt., hvorefter selve detentionsanbringelsen ikke udgør et tilsyn.

I de tilfælde hvor der er sammenfald mellem første tilsyn og indsættelsen i detentionen, har jeg ved min vurdering af om der har været forholdt i overensstemmelse med § 18, set bort fra det pågældende tilsyn.

I langt de fleste tilfælde har den foreløbige anbringelse i detentionen været kortvarig (under 30 minutter), og der har normalt ikke været foretaget tilsyn inden lægeundersøgelsen fandt sted. I fire tilfælde har den foreløbige anbringelse i detentionen strakt sig ud over 30 minutter. Den foreløbige anbringelse i detentionen varede i disse fire tilfælde 36 minutter, 45 minutter, 1 time og 15 minutter og 1 time (anholdelsen den 2. november 2002, kl. 10.30, den 10. november 2002, kl. 00.55 og kl. 15.05 og anholdelsen den 12. november 2002).

Det første tilsyn er i disse sager – med en enkelt undtagelse – foretaget inden for den første halve time efter anbringelse i detentionen. I ét tilfælde (anholdelsen den

10. november 2002, kl. 15.05) blev det første tilsyn foretaget 45 minutter efter den foreløbige anbringelse i detentionen.

I den ovenfor nævnte sag (anholdelsen den 7. november 2002) hvor der ikke er oplysning om tidspunkterne for den foreløbige anbringelse og den endelige anbringelse i detentionen, blev den pågældende anholdt/tilbageholdt kl. 02.15 og lægeundersøgt kl. 03.10. Det første tilsyn fandt sted kl. 03.00. Jeg går også ud fra at dette tilsyn fandt sted inden for den første halve time efter den foreløbige anbringelse i detentionen.

Det er beklageligt at dette ikke er sket i alle 15 tilfælde.

I det ovenfor nævnte (enkelte) tilfælde hvor den pågældende blev anbragt endeligt i detentionen uden en forudgående foreløbig anbringelse (anholdelsen den 12. november 2002), blev det første tilsyn foretaget 20 minutter efter den endelige anbringelse i detentionen.

Med hensyn til vurdering af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge mv., til eventuelt toiletbesøg mv. og til eventuel afhøring.

I tre tilfælde fremgår løsladelsestidspunktet ikke af detentionsrapporten. I ét af disse tilfælde fremgår tidspunktet dog af den vedlagte visitationsrapport. I de to øvrige tilfælde fremgår det af detentionsrapporten hvornår den pågældende fik udleveret sine effekter. Jeg går ud fra at dette tidspunkt er identisk med løsladelsestidspunktet. Løsladelsestidspunktet er således oplyst i alle 16 tilfælde (eller kan udledes af andre oplysninger).

Jeg bemærker generelt at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive hvornår der er sket udtagelse af detentionen, f.eks. ved udtrykkeligt at anføre det ud for sidste tilsyn. Jeg henviser også i

denne sammenhæng til citatet ovenfor under pkt. 2.4.2. fra den tidligere nævnte rundskrivelse af 15. januar 2003 fra Rigspolitechefen.

I fem tilfælde har der ifølge detentionsrapporten ikke været foretaget tilsyn inden for de sidste 45 minutter før udtagelse af detentionen/løsladelse.

Tidsintervallet mellem det sidste tilsyn og udtagelse af detentionen/løsladelse har i ét af disse fem tilfælde været på 1 time og 40 minutter (anholdelsen den 2. november 2002, kl. 14.03). I tre andre af disse fem tilfælde er der tilsyneladende gået mere end 2 timer fra sidste tilsyn og til udtagelse af detentionen/løsladelsen (anholdelsen den 9. november, kl. 01.26, anholdelsen kl. 01.28 samme dag og den 10. november 2002, kl. 00.44).

Det er beklageligt at der i disse tilfælde (tilsyneladende) ikke er udført tilsyn i den sidste del af anbringelsen.

I detentionsrapporten vedrørende anholdelsen den 13. november 2002 er det oplyst at den pågældende fik udleveret sine effekter kl. 03.35 næste dag. Det sidste tilsyn er noteret foretaget den 13. november 2002, kl. 22.40. Efter dette notat er der på detentionsrapportens bagside skråt ned over siden – hen over de næste otte tilsynsrubrikker – noteret ”GÅR RUNDT”. Dette kan læses således at den pågældende i de sidste (næsten fem) timer forud for løsladelsen har vandret rundt i detentionslokalet, og at han i denne periode er blevet tilset elektronisk.

Jeg beder politimesteren om at oplyse om dette er korrekt forstået. (Dette er den sag hvor jeg umiddelbart har forstået lægeerklæringen på den måde at lægen har været i tvivl om hvorvidt den tilbageholdte var behandlingskrævende – og (dermed) egnet til detentionsanbringelse, se ovenfor under pkt. 2.2.).

I detentionsrapporten vedrørende anholdelsen den 4. november 2002 er det oplyst at den pågældende blev løsladt kl. 02.45 næste dag. Tidspunktet for de sidste to tilsyn er angivet med en skrift som jeg ikke kan læse. Det tredjesidste tilsyn er foretaget kl. 22.35.

Hvad læsbarheden af notaterne i detentionsrapporten angår, henviser jeg til det som jeg har anført ovenfor under pkt. 2.4.2.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om tidspunktet for det sidste tilsyn i ovennævnte seks sager.

I 5 af de 16 tilfælde har der været ført tilsyn med et interval som svarer til udgangspunktet i kundgørelsens § 18, stk. 1, på en halv time. I yderligere 5 tilfælde har der været et tidsmæssigt interval mellem (alle) tilsyn med den detentionsanbragte på højst 45 minutter. I de resterende tilfælde har der været et interval mellem tilsynene på op til 1 time og 30 minutter (anholdelsen den 2. november 2002, kl. 14.03). (Jeg ser i denne sammenhæng bort fra anholdelsen den 13. november 2002 som jeg har spurgt til ovenfor (vedrørende tilsynet med den detentionsanbragte inden for de sidste 5 timer før løsladelsen)).

Det er beklageligt at der ikke er ført tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsen på dette punkt. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe overholdelsen af bestemmelsen i kundgørelsens § 18, stk. 1.

Som nævnt skal der føres et skærpet tilsyn med den tilbageholdte mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås, som anført i § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end tilsyn efter § 18.

Jeg lægger til grund at der var foreløbig detentionsanbringelse i 14 tilfælde. I 4 af de 14 tilfælde strakte den foreløbige anbringelse i detentionen sig som nævnt ud over en halv time. I ingen af disse tilfælde er det angivet at der har fundet et skærpet tilsyn sted.

Jeg lægger til grund at dette ikke har været tilfældet.

Det er beklageligt at der i disse tilfælde ikke blev ført skærpet tilsyn indtil der havde fundet lægeundersøgelse sted. Jeg går ud fra at dette skyldes manglende kendskab til reglerne som på det tidspunkt havde været i brug i godt 15 måneder. Herefter og idet jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe overholdelsen af reglerne om skærpet tilsyn, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Jeg er opmærksom på at det i ét tilfælde er noteret på detentionsrapportens bagside at der har fundet skærpet tilsyn sted (anholdelsen den 18. november 2002). I denne sag blev den pågældende foreløbig anbragt i detentionen kl. 01.50 og endelig anbragt kl. 01.55. Lægeundersøgelse fandt ifølge detentionsrapporten sted kl. 01.53. Der er efter detentionsrapporten ført skærpet tilsyn kl. 01.55, 02.10 og 02.25 (som bemærkning ud for de tre tilsyn er anført ”undersøgt af læge” henholdsvis ”sover” (i to tilfælde)). De angivne skærpede tilsyn har ikke fundet sted mens den pågældende var foreløbig anbragt i detentionen. De øvrige bestemmelser som der i kundgørelsens § 19, stk. 1, er henvist til, synes heller ikke at være aktuelle i sagen. De øvrige tilsyn er endvidere udført elektronisk (og ikke ved fremmøde).

Jeg går på baggrund af disse faktiske omstændigheder ud fra at der er tale om en skrivfejl, og at tilsynene har været udført som ”almindelige tilsyn” ved fremmøde (F), og jeg har derfor set bort fra denne sag i forbindelse med spørgsmålet om hvorvidt der på noget tidspunkt har været udført skærpet tilsyn.

Jeg går ud fra at den detentionsanbragtes tilstand i ingen af de 14 tilfælde hvor der fandt foreløbig anbringelse sted, har nødvendiggjort et tilsyn hyppigere end udgangspunktet i kundgørelsens § 18, stk. 1, på en halv time. Jeg har dog stillet spørgsmål om (bl.a.) tilsyn i et enkelt tilfælde. Se ovenfor under pkt. 2.2. (anholdelsen den 13. november 2002).

I alle 16 tilfælde er der for hvert tilsyn angivet klokkeslæt og initialer/navn på den der har forestået tilsynet. (Som anført ovenfor kan jeg for to tilsyns vedkommende ikke læse det angivne tidspunkt). For en del tilsyns vedkommende er der alene angivet fornavnet på den der har udført tilsynet.

Som anført ovenfor skal navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 18.

Om anvendelsen af initialer og anvendelse (udelukkende) af fornavne henviser jeg til det som jeg har anført under pkt. 2.4.2. ovenfor (vedrørende visitation).

Jeg foretager mig på nuværende tidspunkt ikke noget i anledning af min inspektion af detentionen i Helsingør vedrørende de tilsyn hvor der alene er angivet fornavnet på den pågældende polititjenestemand.

De to første tilsyn skal som nævnt ifølge kundgørelsens § 18, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen.

Jeg har i tilknytning til denne regel i forbindelse med min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse (mit j.nr. 2001-2428-618 PH) bl.a. anført følgende (i min rapport af 27. marts 2002):

”...

Da tilsyn indtil der har fundet lægetilsyn sted, altid skal ske ved fremmøde, jf. § 12, stk. 2 og § 19, stk. 2, går jeg ud fra at der sigtes til tilsyn efter lægeundersøgelsen. Jeg går med andre ord ud fra at der efter lægeundersøgelsen (endelig detentionsanbringelse) i alle tilfælde skal ske tilsyn ved frem-

møde de første to gange, også selv om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Jeg går endvidere ud fra at selve lægetilsynet ikke kan medregnes i de to tilsyn.

Såfremt denne forståelse er forkert, beder jeg Justitsministeriet om at meddele mig det.

...”

I min opfølgingsrapport af 22. november 2002 vedrørende denne inspektion (af detentionen i Slagelse) har jeg anført følgende:

” ...

Justitsministeriet har i den anledning indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen. I Rigspolitichefens udtalelse af 20. august 2002 er om dette spørgsmål anført følgende:

’ ...

Rigspolitiet kan tilslutte sig ombudsmandens fortolkning af bestemmelsen i kundgørelsens § 18, stk. 2. Idet bestemmelsen øjensynligt har været anvendt forskelligt i politikredsene, har Rigspolitiet i en skrivelse til politikredsene præciseret, at der skal være udført to personlige tilsyn af en detentionsanbragt efter lægeundersøgelse, inden man kan benytte den elektroniske overvågning.

Rigspolitiet vil ved revidering af kundgørelsen foretage en præcisering af kundgørelsens § 18, stk. 2.’

Justitsministeriet har tilsluttet sig det af Rigspolitichefen anførte.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

...”

Det er vedrørende alle tilsyn angivet hvilken type tilsyn der var tale om (fremmøde eller elektronisk). (Jeg har som jeg har anført ovenfor, anset de tilsyn som i sagen om anholdelsen den 18. november 2002 er angivet som skærpet tilsyn, som udført ved fremmøde (F)).

I de fleste tilfælde fremgår det at kun det første tilsyn foregik ved personligt fremmøde. I andre tilfælde fremgår det at første tilsyn (og efterfølgende, bortset fra enkelte i forbindelse med toiletbesøg) var elektronisk. Der er kun i 7 af de 16

tilfælde sket personligt fremmøde ved de to første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen.

Det er beklageligt at kundgørelsen ikke er overholdt i hovedparten af tilfældene på dette punkt. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe pligten til personligt fremmøde de første to gange der efter endelig anbringelse i detentionen udføres tilsyn med den detentionsanbragte.

Der er i mange tilfælde angivet bemærkninger i feltet til brug herfor. Der er især oplysninger om toiletbesøg eller oplysninger om at den detentionsanbragte sov.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der er fastsat sådanne lokale bestemmelser og i givet fald sende mig en kopi heraf.

2.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Løsladelsestidspunktet mangler i detentionsrapporten i tre tilfælde. Jeg henviser også i denne forbindelse til Rigspolitechefens indskærpelse af notatpligten, jf. ovenfor under pkt. 2.

Jeg har ikke modtaget udskrifter fra POLSAS, men jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet i alle tilfælde (tillige) er angivet heri.

2.7. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 21, stk. 1, i kundgørelsen skal den tilbageholdte efter udtagelse af detentionsrapporten vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholbehandling og -afvænnning. Vejledning skal ske ved udlevering af Rigspolitechefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” – som er udsendt i en ny revideret udgave i forbindelse med ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholbehandling og -afvænnning.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Detentionsrapporten indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den tilbageholdte. Denne rubrik er kun i et enkelt tilfælde udfyldt (anholdelsen den 2. november 2002, kl. 10.30) i form af en vandret streg (eller et minus).

Jeg går umiddelbart ud fra at der ikke blev udleveret en pjece i dette tilfælde. Jeg går endvidere ud fra at ”notatet” er tilført detentionsrapporten af en af de to polititjenestemænd som forestod løsladelsen mv. af den pågældende.

Det er ikke muligt at efterprøve om der er sket vejledning efter § 21, stk. 1, i de øvrige 15 tilfælde.

Det er beklageligt at der i 15 tilfælde ikke er notat om hvorvidt der er sket vejledning i overensstemmelse med kundgørelsens § 21, stk. 1, jf. kundgørelsens § 21, stk. 2, og at notatet i det eneste tilfælde hvor der er noteret noget, ikke er foretaget i overensstemmelse med kundgørelsens regler. Jeg henviser også på dette punkt til Rigspolitichefens indskærpelse af notatpligten, jf. ovenfor under pkt. 2.

Som omtalt under pkt. 1 lå der i visitationsskranken et oplag af Rigspolitichefens vejledning om alkoholafvænnning og -behandling ("Hvor går du hen, når du går ud?") i den nyeste udgave. Jeg går derfor ud fra at den er tilbudt i de konkrete sager som er omfattet af min undersøgelse.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Helsingør, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen
Inspektionschef